

ZNACZENIE INTEGRACJI RODZICÓW I UCZNIÓW W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ

Termin **integracja** w pedagogice, interpretowany jest różnorodnie, w zależności od przyjętego punktu widzenia. **Spoistość** jako właściwość grupy rozumiana jest często wieloznacznie, i tak dla jednych oznacza ono silne poczucie przynależności do grupy, dla innych przejawia się we wzajemnej życzliwości i serdeczności wszystkich jej członków. Może oznaczać również wzajemne dążenie jej członków do osiągnięcia tego samego celu i ponoszenie współodpowiedzialności za to, co dzieje się w grupie. Wreszcie spoistość może być rozumiana jako gotowość do obrony przed zagrożeniem z zewnątrz.

Jednym niewątpliwie z czynników zwiększających spoistość klasy jest to, w jakim stopniu zaspokaja ona potrzebę afiliacji, przynależności do grupy, uznania, bezpieczeństwa. Innym czynnikiem są panujące między uczniami stosunki, które oparte powinny być na współdziałaniu, a nie rywalizacji.

Równie ważnym „klientem” szkoły oprócz uczniów są rodzice. Stanowią oni główny element współpracy ze szkołą. Mają duży wpływ na jej funkcjonowanie. Są informowani o przepisach prawa oświatowego jak i wewnątrzszkolnego tj. Statucie Szkoły, Programie wychowawczym oraz Wewnątrzszkolnym Systemie Oceniania. Angażują się w działalność i życie szkoły, wchodząc w skład „Rady szkoły” oraz „Rad klasowych rodziców”.

Każdy twórczy nauczyciel chciałby osiągnąć jak najlepsze efekty swej pracy pedagogicznej. Wszelkie działania nauczyciela będą w pełni skuteczne, jeśli będą zintegrowane z pracą wychowawczą domu. Bowiem szkoła, dom rodzinny, grupa rówieśnicza oddziałują na dziecko łącznie, a nie każde z nich oddzielnie, jako odrębne czynniki. Dlatego konieczna jest wzajemna współpraca i wspieranie się w

podejmowanych poczynaniach, a niekiedy wzajemna pomoc. Kontakty w relacjach: nauczyciel – uczeń- rodzic powinna cechować otwartość, bezpośredniość, uczciwość, zaufanie, dyskrecja i wzajemna troska. Warunkuje to prawidłową współpracą z rodzicami, czego efektem będzie harmonijny rozwój dziecka.

Nie wszyscy jednak rodzice są świadomi ważności i znaczenia jednolitości oddziaływań dydaktyczno- wychowawczych domu i szkoły. Jest liczna grupa rodziców biernych, nie zaangażowanych w życie klasy i szkoły, są też tacy, którzy są wrogo do niej nastawieni.

Bardzo ważna i odpowiedzialna tu jest rola nauczyciela, który swoją osobowością, postawą, tworzy klimat klasy, atmosferę ciepła, życzliwości, poczucia swobody. Jest partnerem i doradcą nie tylko uczniów, ale i rodziców. W takiej zintegrowanej klasie dzieci będą się czuły bezpieczne, miały świadomość, że otaczający ludzie darzą je sympatią i zaufaniem, że można liczyć na wsparcie, osiągać sukcesy i dzielić się radością. Dzieci uczęszczające do zintegrowanej klasy będą aktywne i chętne do pracy, będą potrafiły współpracować ze sobą, myśleć twórczo, sprawnie komunikować się i negocjować.

I choć nie ma jednej słusznej koncepcji wypracowania właściwych relacji uczeń – nauczyciel – rodzic, tak jak nie ma najlepszej, zawsze skutecznej metody wychowawczej, warto poświęcić czas na integrowanie zespołu klasowego i rodziców.

Rozpoczynając pracę w klasie I warto pokusić się o zbudowanie grupy zintegrowanej, czemu doskonale służą **metody aktywizujące**. Jednym ze sposobów umożliwiającym realizację tego celu jest aktywizowanie uczniów i rodziców, czyli organizowanie takich poczynañ dydaktycznych i wychowawczych, które sprzyjają aktywnemu udziałowi dzieci w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i kształtowaniu postaw. Rodziców zaś zachęcają do właściwej współpracy.

Pracuję ze swoją klasą (obecnie drugą) metodami aktywizującymi od klasy I mogę stwierdzić, że już są widoczne tego pozytywne efekty. Dzieci są aktywne, potrafią współdziałać ze sobą, mają twórcze nie schematyczne pomysły. Wspomaga to stworzona

w klasie atmosfera życzliwości, akceptacji dla wysiłków dzieci i ich dążeń do możliwie sprawnego osiągnięcia zakładanych przez nauczyciela rezultatów.

Wszystkie moje przedsięwzięcia i dążenia są znane rodzicom. Od początku pracy z tą klasą staram się czynnie włączać ich do życia klasy i szkoły.

tak moi rodzice:

- Nie tylko pomagali w organizacji, ale byli też czynnymi uczestnikami różnych imprez klasowych i szkolnych: andrzejek, mikołajek, choinki noworocznej, Dnia Dziewczynek i Chłopców, Dnia Rodziny, Dnia Dziecka i innych.
- Uczestniczyli w Dniach Otwartych Szkoły na temat: „Kultury Świata”, „Wstęga Milenijna”.
- Uczestniczyli w akcji „Bajeczka na zdrowie” – zbieraliśmy książki, pomoce szkolne, puzzle itp. i wraz ze świątecznymi życzeniami, kołędami i własnoręcznie wykonanymi upominkami odwiedziliśmy dzieci w szpitalu.
- Zorganizowali bal karnawałowy pt. „Bal u Dobrej Wróżki” dla dzieci z klas I-III.
- Włączyli się czynnie do organizacji odwiedzin w Domu Pomocy Społecznej w Zaściankach gdzie prezentowaliśmy przedstawienie dla dzieci niepełnosprawnych, konkursy i zagadki.
- Wspólnie realizowaliśmy hasło: „Nie izolujmy chorych – pomagajmy im” odwiedzając dzieci w Szkole Przystypitalnej przy WSZ w Białymstoku.
- Uczestniczyli w spotkaniach rodzicielskich organizowanych metodami warsztatowymi.
- Przeprowadzili gruntowny remont sali lekcyjnej.
- Służą pomocą w cotygodniowych wyjazdach na basen.
- Uczestniczą w wycieczkach do kin, teatrów i Białostockiego Muzeum Wsi.

Z pewnością nie będzie to koniec naszych wspólnych działań. Podczas tych spotkań wykorzystałam następujące metody i techniki aktywizujące: wizytówka plotka, burza mózgów, portret grupy, krasnoludek, pajęczynka, promyczkowe

uszeregowanie, impreza na hasło, metaplan, metoda projektów, koszyczek i walizeczka, obcy przybysz, tańce integracyjne i inne.

Podjmując działania, mające na celu integrację rodziców i uczniów byłam świadoma, że tylko właściwa współpraca z rodzicami, oparta na wzajemnym zaufaniu do poczynąń nauczyciela, zapewni jednolitość oddziaływań dydaktyczno – wychowawczych, a w konsekwencji harmonijny rozwój dziecka. Metody aktywizujące są moim sprzymierzeńcem.

Literatura:

1. T. Łabocki: Wychowanie w klasie szkolnej, WSiP, Warszawa 1985.
2. R. Więckowski: Społeczny klimat klasy szkolnej a rozwój twórczej aktywności dziecka, Życie Szkoły 1985.
3. J. Krzyżewska: Aktywizujące metody i techniki w edukacji wczesnoszkolnej cz. 1 i 2, AV „Omega”, Suwałki 1998, 2000
4. E. Brudnik, A. Moszyńska, B. Owczarska: Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie, Zakład Wydawniczy SFS Kielce 2000

Opracowała :
Celina Borowska
nauczyciel SP. Nr 16
w Białymstoku